

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מז' המניין

מס' 7/18

מיום 5/3/18

פרוטוקול מועצה מן המניין 7/18

מיום 5/3/18

עמוד 2 מתוך 41

ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 7/18
שהתקיימה ביום שני 5/3/18 באולם המליאה

הישיבה נפתחה בשעה 18:51.

משתתפים:

ראש העיר	-	עו"ד יעלה מקליס
סגן ראש העיר	-	אלי גרינמן
חבר מועצה	-	ורדי בושרי
חבר מועצה	-	משה לוי
חבר מועצה	-	שמואל רוטמן
חבר מועצה	-	אמנון סעד
חבר מועצה	-	נתן בז'ה
חברת מועצה	-	דורית חגי
חבר מועצה	-	יצחק פינקר

נכנס בשעה 18:53

חסרים:

חבר מועצה	-	עו"ד הדר מימון
חבר מועצה	-	גד מילר
חבר מועצה	-	ערן קקון
חבר מועצה	-	בן ציון רזניק
חבר מועצה	-	יוסי בן דוד
חבר מועצה	-	עוזי מאיר

סגל:

מנכ"לית העירייה	-	שירה דקל כץ
גזבר העירייה	-	גל לניאדו
יועמ"ש	-	עו"ד רוני חלמיש
מהנדס העיר הנכנס	-	מר איתן בן צבי
סגן מהנדס העיר	-	אדי שומכר
מבקר העירייה	-	ישורון פרסיק

פרוטוקול מועצה מן המניין 7/18

מיום 5/3/18

עמוד 3 מתוך 41

על סדר היום:

1. דבר ראש העיר.
2. שונות.
3. אישור מועצת העיר להחלטת ועדת המכרזים לבחירת עובדים בחירים, לבחור במר איתן בן צבי לתפקיד מהנדס העירייה ואישור תנאי העסקתו.
4. שינוי של מקום הנצחתה של מריין מימון ז"ל.

פרוטוקול

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר

עו"ד יעלה מקליס: ישיבת מועצת עיר 7/18 מן המניין. אנחנו מתחילים בדבר ראש העיר. אני אעשה את זה בקיצור. אני שמחה לבשר שהיום תכנית מוהליבר אושרה בקבינט הדיור הלאומי ועוברת לדיון מזורז בותמ"ל. זו הסנונית הראשונה של תכניות התחדשות עירונית. הסנונית הבאה כנראה תהיה תכנית בן צבי כצנלסון, ובמסגרת הקרקע המשלימה, אנחנו נוכל גם לקדם תכניות התחדשות עירונית נוספות. אני לא ארחיב ברשותכם בשלב זה, גם בגלל שקצת התחלנו באיחור, וגם בגלל שאיתן נמצא פה. אז ברשותכם, אנחנו נעבור לסעיף של אישור מהנדס עיר.

גב' שירה דקל כץ: סעיף 3.

מר ורדי בושרי: לא, לא מסכימים לדון בזה, לא מסכימים.

עו"ד יעלה מקליס: מה?

מר ורדי בושרי: לא מסכימים, לא קיבלנו את זה 72 שעות לפני. לא. את עושה לנו ישיבות של המניין, עכשיו נעשה לך. אני לא מסכים, תצחקו. מה אתם צוחקים?

גב' דורית חגי: אני לא צוחקת.

מר ורדי בושרי: בסדר. ההזמנה לאישור מהנדס העיר, לא יצאה לפי החוק, אין 72 שעות, אי אפשר לדון בזה. סליחה.

עו"ד יעלה מקליס: אפשר לדון בזה, אפשר לאשר את זה, אם רוצים, ואם מכירים בחשיבות של היעדר מהנדס עיר.

מר ורדי בושרי: לא, כשאת תכירי בחשיבות של האופוזיציה ותעשי ישיבות מן המניין כמו בני אדם ולא שונות, ולא תעשי ישיבה שלא מן המניין לתב"רים שאת רוצה להעביר, אנחנו נכבד את זה.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה לא ממנה מהנדס בשבילי, אתה ממנה מהנדס בשביל הציבור ובשביל לחתום על-

מר ורדי בושרי: אני לא ממנה, תירגע.

עו"ד יעלה מקליס: אל תפריע לי, אתה ממנה מהנדס בשביל היתרים.

מר ורדי בושרי: בשביל הציבור, אני יודע, אני יודע.

עו"ד יעלה מקליס: בשביל טופס 4. ואני זוכרת שבישיבה הקודמת כולכם התלוננתם שאין מהנדס.

מר ורדי בושרי: נכון.

עו"ד יעלה מקליס: אז עם כל הכבוד-

מר ורדי בושרי: הצענו למנות את אדי. אבל רעדו לך הידיים.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, ורדי. אל תחליט בשבילי. לא רועד לי שום דבר.

מר ורדי בושרי: רועד, רועד.

עו"ד יעלה מקליס: חוץ מהאחריות כלפי התושבים והמשימה.

מר ורדי בושרי: כן, פשש. אחריות.

עו"ד יעלה מקליס: כן.

מר ורדי בושרי: איזו אחריות בדיוק יש לך?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה יודע, זה שתמלא את האוויר במלל, לא ישנה כלום את ה(לא ברור)

מר ורדי בושרי: לא מסכים.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, אז תצביע נגד, אין בעיה. תצביע נגד, אין בעיה. נמצא איתנו איתן, אדריכל איתן בן צבי, שהוא נבחר על ידי הוועדה למלא את התפקיד של מהנדס עיר, והוא נמצא פה אתכם. קורות החיים נשלחו לכם במייל. נתן בז'ה היה שותף בוועדת הבחירה, ואתם מוזמנים לשאול אותו שאלות. נתן שאל אותו הרבה שאלות במהלך הדיון אבל אם מישהו רוצה לשאול אותו עוד שאלות, בבקשה, הוא פה בשביל לענות.

גב' דורית חגי: אני(לא ברור)

עו"ד יעלה מקליס: אבל את יודעת מה, דורית לפני זה, אולי ניתן לו כמה משפטים.

גב' דורית חגי: כן, שיציג את עצמו, בוודאי.

עו"ד יעלה מקליס: שתציג את עצמך.

מר איתן בן צבי: שלום לכולם, ערב טוב. שמי כמו שהבנתם, איתן. אני אדריכל, קרוב ל-30 שנה, 29 שנה אדריכל, עם המון-המון שנים עבודה בשירות הציבורי. עבדתי המון שנים בעיריית תל אביב, עבדתי שנים ברשות מקרקעי ישראל, עבדתי גם באופן עצמאי. אני מכיר את כל המטריה הציבורית והעירונית, גם בהיבטים של להיות בצד הזה.

מר אמנון סעד: יונתן.

מר ורדי בושרי: יונתן, אל תצלם.

יונתן: למה לא?

מר אמנון סעד: אסור.

מר משה לוי: אסור.

עו"ד יעלה מקליס: מה אסור?

יונתן: היועץ המשפטי (לא ברור)

מר ורדי בושרי: אסור לצלם את הישיבה.

עו"ד יעלה מקליס: למה?

מר ורדי בושרי: ככה החלטנו, לא?

עו"ד יעלה מקליס: סליחה.

מר ורדי בושרי: מה זה סליחה?

יונתן: רוני? חוות דעתך?

מר ורדי בושרי: יש החלטת מועצת עיר, אסור לצלם ישיבות.

עו"ד יעלה מקליס: אמרתם כסף וזה.

מר ורדי בושרי: מה?

עו"ד יעלה מקליס: מה, יש לנו מה להסתיר?

מר ורדי בושרי: כן, בטח. יש לנו מה להסתיר, האטום מפציצים את איראן היום. אנחנו מסתירים. למה, יש לך מה להסתיר?

גב' דורית חגי: ורדי, בוא נכבד את האדם.

מר ורדי בושרי: אין בעיה, אני מציע, בואי נסריט את ישיבות מועצת העיר, ונשדר אותן בשידור חי באתר של העירייה. מה דעתך?

עו"ד יעלה מקליס: מצוין.

מר ורדי בושרי: יש לך מה להסתיר?

עו"ד יעלה מקליס: מצוין.

מר ורדי בושרי: יאללה, קדימה, תעלי את זה להצבעה.

מר משה לוי: תעלי את זה להצבעה, אנחנו נצביע.

מר ורדי בושרי: תעלי את זה להצבעה, אנחנו תומכים.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה יודע, תן לי לנהל את הישיבה.

מר ורדי בושרי: לא, את אומרת 'יש מה להסתיר'. אני שואל אם לך יש מה להסתיר. קדימה.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה סתם מנהל עכשיו (לא ברור)

מר ורדי בושרי: מה את נותנת לזה שלך לצלם? לא מסכימים שיצלם אותנו.

עו"ד יעלה מקליס: למה אתה לא מסכים?

מר ורדי בושרי: אני לא מסכים. כי לא סידרתי את הפן היום.

עו"ד יעלה מקליס: כשזאב מצלם וזה מצלם, לא אכפת לך.

מר ורדי בושרי: לא מסכים.

עו"ד יעלה מקליס: אז אותך הוא ימחק, יטשטש אותך.

מר ורדי בושרי: לא מסכים. מה לעשות? לא, לא, לא. הוא לא יכול לצלם.

מר משה לוי: יש החלטה קודמת, שהחלטנו שלא.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, אני לא זוכרת שאף אחד מכם נמנע או מנע תושב מלצלם.

מר ורדי בושרי: כן, ממש צילמו אותנו. ביקשנו מהם שיצלמו אותם.

מר משה לוי: עובד שלך, הלו.

מר ורדי בושרי: זה עובד עירייה, סליחה.

מר משה לוי: זה עובד עירייה, זה עובד שלך.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, אז מה?

מר ורדי בושרי: מה זה "אז מה?"

מר משה לוי: מה זה "אז מה?"

עו"ד יעלה מקליס: מה הבעיה?

מר ורדי בושרי: לא מוכנים שיצלם אותנו.

מר משה לוי: יש החלטת עירייה, יש החלטת מועצת עיר שאת לא מקיימת, ואת נותנת לעובד שלך (לא ברור)

מר ורדי בושרי: בבקשה, תעלי את זה להצבעה. נעשה שידור חי באתר העירייה, אני מסכים.

עו"ד יעלה מקליס: למה, אתם חוששים? ממה אתם חוששים, שיראו שהצבעתם נגד מהנדס עיר?

מר ורדי בושרי: לא, אני רוצה שידור חי. אני רוצה יותר.

עו"ד יעלה מקליס: נגד מהנדס עיר?

מר ורדי בושרי: אני רוצה יותר.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר. בסדר.

מר ורדי בושרי: אני רוצה שידור חי באתר העירייה.

עו"ד יעלה מקליס: אתה רוצה שהוא יעלה את זה עכשיו לאתר העירייה?

מר ורדי בושרי: לא.

עו"ד יעלה מקליס: הוא יעלה את זה עכשיו לאתר העירייה. קדימה.

מר ורדי בושרי: לא, נביא צלם מקצועי ויעלה לאתר העירייה.

עו"ד יעלה מקליס: אין בעיה, הוא יודע, עכשיו הוא יעלה את זה לאתר העירייה.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא. שידור חי, שידור חי.

עו"ד יעלה מקליס: כן, תעלה את זה בבקשה לאתר העירייה.

מר ורדי בושרי: שידור חי.

עו"ד יעלה מקליס: שידור חי.

מר ורדי בושרי: בשידור חי לאתר העירייה.

עו"ד יעלה מקליס: שידור חי. הוא יעלה את זה לאתר העירייה.

מר משה לוי: כל הישיבות, החלטה עכשיו.

מר ורדי בושרי: כל הישיבות. כל הישיבות, לא רק זאת.

מר משה לוי: החלטה, תעלי להצבעה.

עו"ד יעלה מקליס: הנה, הוא מעלה את זה בשידור חי.

מר משה לוי: לא, לא, להצבעה עכשיו. אם כן, נכבד. אם לא, שיפסיק.

עו"ד יעלה מקליס: אתם לא רוצים מהנדס שיחתום על טפסי 4? אתם רוצים לעכב היתרים?

מר ורדי בושרי: יאללה יעלה, די, נו, בחייך. די, את מתנהגת כמו בגנון. 'אתם לא רוצים, אתם לא רוצים'.

עו"ד יעלה מקליס: כן, כן, בדיוק ככה.

מר ורדי בושרי: הכל אנחנו לא רוצים, רק את רוצה.

עו"ד יעלה מקליס: גנון, גנון זה אתם.

מר ורדי בושרי: רק את רוצה, אנחנו לא רוצים כלום. תתביישי.

עו"ד יעלה מקליס: איתן, כן, קדימה.

מר ורדי בושרי: אנחנו מבקשים שיפסיק לצלם העוזר שלך.

עו"ד יעלה מקליס: תעלה את זה לאתר.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא. הוא לא יעלה לאתר.

עו"ד יעלה מקליס: אה, אבל זה מה שרציתם.

מר ורדי בושרי: את רוצה? החלטת מועצה - כל ישיבות מועצת העיר כשידור חי באתר העירייה. אין למחוק ולצנזר. כל מה שתגידי ואנחנו, וכל מה שאנחנו מסתירים ואת מסתירה, יהיה באתר העירייה.

עו"ד יעלה מקליס: אין בעיה. אני לא מסתירה כלום.

מר ורדי בושרי: את לא מסתירה כלום? את מ-ל"ו הצדיקים, זה ידוע.

עו"ד יעלה מקליס: נכון, נכון. בדיוק.

מר ורדי בושרי: ברור. את מסתירה?

מר משה לוי: שקוף, הכל שקוף.

מר ורדי בושרי: הכל שקוף.

מר משה לוי: זו שקיפות מלאה.

עו"ד יעלה מקליס: תכבדו לפחות את הבן אדם.

מר ורדי בושרי: אנחנו מכבדים אותו מאוד. ואנחנו מבקשים שתפעלי על פי חוק. וקודם כל אי אפשר לדון, אם כל חברי המועצה לא מסכימים.

עו"ד יעלה מקליס: טוב.

מר ורדי בושרי: ואת למרות זאת, פותחת דיון בניגוד לחוק.

עו"ד יעלה מקליס: טוב.

מר ורדי בושרי: את יודעת את זה מצוין. היועץ המשפטי, אני צודק? אני רוצה חוות דעת מהיועץ המשפטי.

עו"ד יעלה מקליס: אז אתה רוצה. אנחנו עוד לא הגענו להצבעה.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא. אין דיון. אי אפשר לדון. סליחה, אי אפשר לדון. צריכים לעשות הצבעה. אי אפשר לדון. אני מודיע שאני מתנגד.

עו"ד יעלה מקליס: אתה מוכן לא להפריע?

מר ורדי בושרי: לא, את לא תעשי פה מה שאת רוצה.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, אני אעשה.

מר ורדי בושרי: את תפעלי על פי חוק. זה הכל.

עו"ד יעלה מקליס: אני מבקשת ממך להיות בשקט. בסדר?

מר ורדי בושרי: אני בשקט גמור.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו רוצים למנות.

מר ורדי בושרי: תשאירי אותו לסוף.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה.

מר ורדי בושרי: אולי אני אסכים בסוף. תעשי את כל הישיבה ונקיים דיון בסוף. אם את רוצה לכפות את זה, זה לא יקרה. את תלמדי. תלמדי לכבד את חברי מועצת העיר.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי זה לא מועצת העיר, זה הציבור.

מר ורדי בושרי: הציבור, הציבור.

עו"ד יעלה מקליס: ישבתם בישיבה הקודמת-

מר ורדי בושרי: אם היה אכפת לך הציבור, היית דואגת לזה לפני 3 חודשים, לא היום.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אין לך מושג, אתה סתם.

מר ורדי בושרי: פתאום בשנייה האחרונה, הציבור. הציבור מדאיג אותך. הציבור. אולי הפוליטיקה שלך מדאיגה אותך, לא הציבור.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, ההחלטה הזאת שלכם לא להסכים, יכולה להיות רק פוליטית, נשים את הדברים על השולחן.

מר ורדי בושרי: מה את אומרת? וההחלטה שלך לקיים ישיבות שלא מן המניין? היא לא פוליטית? חס ושלום. היא לא פוליטית.

עו"ד יעלה מקליס: ואם תצעק, אז אתה חושב שתהיה יותר צודק?

מר ורדי בושרי: לא, את תלמדי.

מר אמנון סעד: אם הוא צועק זה עושה אותך צודקת?

עו"ד יעלה מקליס: לא, אבל הוא צועק.

מר אמנון סעד: את עושה ישיבות רק שלא מן המניין, את עושה תרגילים פוליטיים. אל תתלונני רק.

מר ורדי בושרי: אל תתלונני.

מר אמנון סעד: תעשי, אף אחד לא אמר לך כלום. אבל אל תתלונני. כאילו את צדיקה, צדקת, ופה הרשעים. נו באמת. מה שמותר לך, מותר לאחרים.

מר שמואל רוטמן: אני יכול להציע הצעה?

עו"ד יעלה מקליס: כן.

מר אמנון סעד: מה שאתה אומר, אני אומר לא. מראש, מה שהוא יציע, הנה, אני אומר לכם קטגורית.

מר שמואל רוטמן: עלתה פה הצעה להעלות את זה בתור סעיף אחרון. אני לא מתנגד, אולי אם זה יפתור את הבעיה, אז בבקשה. מה זה משנה מה הסדר?

מר אמנון סעד: עכשיו אני מתנגד להצעה שלך. אם זה ורדי - אני מקבל, אתה - לא. מה לעשות? תגיד שזו הצעה של ורדי.

מר שמואל רוטמן: אמרתי, זו הצעה של ורדי.

מר אמנון סעד: אתם עושים ישיבות שלא מן המניין.

מר ורדי בושרי: בדיוק.

מר אמנון סעד: מפרסמים בעיתון מה שאתם רוצים, ואתם רוצים כבוד.

מר ורדי בושרי: כן.

מר אמנון סעד: וואלה רוטמן, אתה בן אדם הגון מאה אחוז.

מר ורדי בושרי: תעשי בעוד שלושה ימים ישיבה. מה הבעיה?

מר שמואל רוטמן: מפרסמים רק את האמת.

מר ורדי בושרי: תעשי. את אוהבת ישיבות.

מר אמנון סעד: איפה האמת שלך, רוטמן? האמת שלך אני לא רוצה להגיד לך איפה.

מר נתן בז'ה: אני מרגיש קצת לא נעים.

מר אמנון סעד: אם אתה מרגיש לא נעים, שיפסיקו את הצילום, ואחר כך נדבר, כי קיבלנו פה החלטה, היא עושה את זה מתי שבא לה. היא מנצלת באופן ציני את הדבר הזה.

מר שמואל רוטמן: תפסיקו את הצילום.

מר אמנון סעד: אתם לא תקבלו כבוד אם אתם לא יודעים לתת כבוד, אדון רוטמן.

מר שמואל רוטמן: אפשר להפסיק את הצילום?

גב' דורית חגי: אם יש החלטה לא לצלם-

עו"ד יעלה מקליס: הפסקתי את הצילום. יונתן, תפסיק את הצילום.

מר אמנון סעד: רק ככה את מבינה. נו, מה לעשות?

מר ורדי בושרי: יונתן, אסור לך להשתמש במה שהסרטת. אני מודיע לך את זה לפרוטוקול. אם אתה תעלה את זה לאתר העירייה או לכל פורום אחר שאני מופיע-

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, בלי איומים. אני מציעה שלא תאיים.

מר ורדי בושרי: אני מודיע לך, אתה חוטף תביעה אישית.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, תפסיק.

מר ורדי בושרי: וגם את.

עו"ד יעלה מקליס: תצעק, מה אתה חושב.

מר ורדי בושרי: חצופה. מה זה פה? מה זה הכוחניות הזאת? אומרים לך לא לצלם. מה את אומרת לו 'תצלם'?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה נסחף.

מר ורדי בושרי: לא רוצה שיצלם אותי.

עו"ד יעלה מקליס: אתה יוצא מדעתך, תרגיע.

מר ורדי בושרי: אני יוצא מדעתי?

עו"ד יעלה מקליס: כן, תרגיע.

מר ורדי בושרי: אולי את יוצאת מדעתך?

עו"ד יעלה מקליס: אני הכי רגועה.

מר ורדי בושרי: את הכי רגועה?

עו"ד יעלה מקליס: כן, כן.

מר ורדי בושרי: את הכי רגועה?

עו"ד יעלה מקליס: כן, אני הכי.

מר משה לוי: עם הסקר, בטח את רגועה.

מר ורדי בושרי: בטח, שאת מובילה בסקר. איך לא תהיי רגועה?

עו"ד יעלה מקליס: לא, אתה מוביל.

מר ורדי בושרי: כשאני אהיה, את תראי מי מוביל. אני בינתיים נותן לכם להתעייף. חוצפה. לצלם. יש לך מה להסתיר, רגע, אני רוצה להעלות הצעה, אני רוצה הצעה עכשיו באופן רשמי, אני מעלה להצבעה - צילום ישיבות המועצה וההסרטה, ושידור חי באתר העירייה. אני רוצה שתעלי את זה להצבעה.

עו"ד יעלה מקליס: אני זוכרת שאתם אמרתם שזה בזבוז כספי ציבור.

מר ורדי בושרי: לא. אנחנו רוצים שידור חי לראות אותך.

עו"ד יעלה מקליס: אמרתם שזה בזבוז כספי ציבור.

מר משה לוי: אז למה אפשר עכשיו?

עו"ד יעלה מקליס: לא חבל? זה לא עולה כסף.

מר משה לוי: אה, זה לא עולה כסף?

מר ורדי בושרי: אז תביאי צלם בלי כסף. מה הבעיה? הוא יצלם בלי כסף.

מר משה לוי: הוא עולה כסף, הוא עובד העירייה, הוא עולה כסף.

מר ורדי בושרי: אין בעיה, הוא יצלם. זה גם בסדר. שידור חי באתר העירייה.

עו"ד יעלה מקליס: אין בעיה.

מר ורדי בושרי: כל הישיבה.

עו"ד יעלה מקליס: שידור חי באתר העירייה.

???: הוא הפסיק כבר, נו, די.

מר ורדי בושרי: והרוב, אני גם מסכים שאת תהיי.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, זה נורא מצחיק, אתה יודע.

מר ורדי בושרי: לא, אין לי בעיה, שיהיו לך יותר דקות מסך, למה את אוהבת להתלונן כל הזמן.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, איתן.

מר ורדי בושרי: אני מוכן לעשות איתם הסכם, שאין ישיבות שלא מן המניין. הכל יהיה מן המניין, ואנחנו נאשר הכל.

מר שמואל רוטמן: כן, הכל?

מר ורדי בושרי: הבנת? אבל את - פוליטיקה בגרוש. יש לך יועצים של שקל וחצי. בשביל זה את מקום ראשון בסקרים, מהיועצים שלך. ישיבות שלא מן המניין, בשביל שלא נוכל להציע הצעה נגדית, נכון? בשביל שנצביע נגד. בשביל שתלכי לציבור, תגידי להם שאנחנו נגד. כי את לא מסוגלת לפתח דו שיח ענייני. כן, רוצים, כן, לא.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה יודע מה? אם היית צודק, מילא. הייתי מסכימה איתך. אבל בוא, לא נזכיר איפה היינו לפני 3 ימים, ואפילו להרים את העיניים לא היית מסוגל, להסתכל לי בעיניים ולהגיד לי שלום. אז בוא. בוא תהיה אמיתי, תהיה כנה. אתה לא רוצה דיאלוג. אני מוכנה דיאלוג. מי שרוצה איתי דיאלוג, יודע את הדרך. אז בוא, תרגיע.

מר אמנון סעד: איתך אין שום דיאלוג(לא ברור)

עו"ד יעלה מקליס: בואו ניתן לאיתן לדבר.

מר ורדי בושרי: אני הצעתי שזה יהיה בסוף. את ממשיכה, אה?

עו"ד יעלה מקליס: מה אתה רוצה?

מר ורדי בושרי: את מתעקשת, נכון?

עו"ד יעלה מקליס: מה יש לנו קודם?

מר ורדי בושרי: את לא מבינה?

עו"ד יעלה מקליס: מה אתה רוצה?

מר ורדי בושרי: לא, את לא מבינה שהסעיף הזה אינו חוקי וצריכה להיות הסכמה של כל חברי מועצת העיר להכניס אותו מחוץ לסדר היום. הנה, היועץ המשפטי מאשר את מה שאני אומר. אז למה את מקיימת דיון לא חוקי? למה?

עו"ד יעלה מקליס: למה אתה רוצה להעביר את זה לסוף?

מר ורדי בושרי: למה? כי אולי בסוף, אולי, עוד פעם אולי, אני אסכים שנדון בזה. אולי.

עו"ד יעלה מקליס: אולי?

מר ורדי בושרי: אולי. לפי איך שתתנהגי, עד הסוף.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה מותק, אני זוכרת שבישיבה הקודמת, מה שאתה ביקשת אושר ראשון. זה לא הפריע לך אחר כך לא להצביע בעד תב"רים, עבור הציבור, עבור חניות.

מר ורדי בושרי: מה זה שייך? מה זה שייך?

עו"ד יעלה מקליס: אין בעיה, אין בעיה.

מר נתן בז'ה: זה לא יהיה הוגן מבחינתי אם אני לא אגיד את זה. אני פה שומע שאנחנו נחשוב אחר כך אם (לא ברור) הצבעה או לא הצבעה לסעיף הנוסף. לא מקובל עליי בשום אופן. עכשיו צריך להגיד אם כן דנים בזה או לא. אני לא אשתתף בדיון שאנחנו נדון ובסוף נגיד לא. ה'לא' צריך להיות עכשיו.

מר ורדי בושרי: לא לדון אני אומר.

מר נתן בז'ה: אמרת כן, שנדון אחר כך, להעביר את זה לסוף. אני לא אעשה את המשחק הזה. אל תיפגעו. עכשיו צריך להחליט כן או לא.

מר משה לוי: מה היועץ המשפטי אומר? זה חוקי.

מר נתן בז'ה: אני לא אצביע בהצבעות ואחר כך אני אגיד לא.

מר משה לוי: רגע, בשביל מה יושב פה יועץ משפטי?

מר ורדי בושרי: מה אומר היועץ המשפטי?

מר משה לוי: זה חוקי? לא עברו 72 שעות מאז שזה הועבר.

גב' שירה דקל כץ: אישרתם כבר בעד דברים שלא עברו.

עו"ד יעלה מקליס: בהסכמה אפשר הכל.

מר משה לוי: בהסכמה. אז קודם כל להעלות אם יש הסכמה. הוא אמר שאין הסכמה. אז מבחינתו, ברגע שאחד מתנגד, אי אפשר להעלות את זה. מה הסיפור? דבר מאוד פשוט. הוא אמר שהוא נגד, הוא אמר את זה מראש.

גב' שירה דקל כץ: אני רק אגיד מהמקום המקצועי, היתה לי ישיבה מקצועית עם צוות אגף הנדסה. יש מספר דברים שתקועים, והם בגדר בעיה קשה. אחד - צו הפסקת עבודה, שהם לא יכולים להוציא תהליכי בנייה שנמצאים ללא היתר, וזה בגדר מייד. טופסי 4 שתושבים ממתנינים להם, וזה משהו שאנחנו ומי שהיה שותף לתהליך, יודע כמה ניסינו לזרוז את התהליך הזה, ולהביא אותו כמה שיותר מהר. ולכן, כל יום פה הוא בגדר קריטי מבחינת מה שאפשר לעשות. אז אני רק מביאה את הקול המקצועי, גם של אגף הנדסה וגם שלי.

מר נתן בז'ה: אפשר לבקש 5 דקות הפסקה?

עו"ד יעלה מקליס: כן, בטח. אתם רוצים להישאר פה ואנחנו נצא?

מר נתן בז'ה: לא, לא, אנחנו נצא.

מר ורדי בושרי: שירה, כל מה שאמרת תקף לישיבה הקודמת שהיתה בשבוע שעבר. כשאני העליתי את זה בשבוע שעבר, פה כולם היתממו. כשאני הצעתי למנות את אדי שיחתום בינתיים על טפסי 4 וכדומה, הגב' היקרה לא הסכימה. עכשיו זה דחוף.

גב' שירה דקל כץ: אני אסביר.

מר ורדי בושרי: לפני שבוע, זה לא היה דחוף.

גב' שירה דקל כץ: לא, לא, לא.

מר ורדי בושרי: הכל היה מצוין בעיר.

גב' שירה דקל כץ: אז אני רק אגיד מילה אחת.

מר ורדי בושרי: לפחות בואי נהיה הגונים כלפי עצמנו, ואין לי טענות אלייך, את לא בעיה. אין לי בעיה איתך.

גב' שירה דקל כץ: תן לי להגיד רגע משהו. יומיים אחרי ששרון הודיעה שהיא עוזבת, רגע, תקשיב, ורדי-

עו"ד יעלה מקליס: הוא לא רוצה להקשיב.

גב' שירה דקל כץ: לא, תקשיב. יומיים אחרי ששרון הודיעה שהיא עוזבת, פרסמנו ויצאנו בתהליך לאיתור. בואו נגיד את זה בכל זאת, זה חשוב ששאר החברים יידעו. יצאנו בתהליך לאיתור. התהליך הזה הוא תהליך ארוך, סיוזיפי. יש פה ועדה חיצונית שהיא לא תלויה רק בנו. לאחר מכן, שלחנו את המועמדים למבחנים, אספנו חוות דעת ממליצים, בדקנו ראיון עומק, ורק לאחר מהן, התקבלה החלטה. כל יום שאפשר לקצר ולהתחיל, שתבינו שאם אתם מאשרים היום, איתן כבר אמור מחר להתחיל לעבוד, בגלל הדחיפות של הדברים. אז אף אחד לא התמהמה, ולא הכנסנו את אדי, כי היינו לקראת סיומו של התהליך.

עו"ד יעלה מקליס: ולאדי יש המון עבודה.

גב' שירה דקל כץ: זה לא היה נכון, גם מבחינת העומס שיש עליו מבחינת המשימות.

מר אמנון סעד: שירה, את חמודה, אבל אי אפשר לייפות כל כך את האמת. הרי הם היו פה, הוא והבחור הזה לפני איזה שבועיים ביום חמישי, שבועיים ו-. כמה זמן לקח לגברת להחליט? הבנתי שהשני בכלל עבר למקום אחר. אז זה רק תוך אילוצים והכל, את יודעת.

גב' דורית חגי: לא, שלחו אותם למבחנים.

מר אמנון סעד: לפני חודשיים כבר הוא היה פה. לקח חודשיים עד שהחליטו. פתאום הם נשארו בלי, זה בגלל הלחץ 'אין מהנדס, אין מהנדס'. יעלה החליטה. אחרת היא לא יכולה להחליט.

גב' שירה דקל כץ: לא, לא, לא. כשעושים את התהליך הזה ועושים אותו יסודי-

מר אמנון סעד: שירה, אני פה לפניך, תאמיני לי, עזבי, הדברים לא מכוונים אליך, אל תנסי להגן על מי שאת לא יכולה להגן. את לא יכולה, עזבי.

גב' שירה דקל כץ: לא, אמנון, מקצועית.

מר אמנון סעד: את יודעת שבאופן עקרוני ורדי צודק, למרות שאני נגד, אני רוצה ש-

גב' שירה דקל כץ: לא, אבל תקשיבו-

מר אמנון סעד: לא, לא, לא. הוא צודק מיליון אחוז. תקשיבי, גם לגבי הצילום, וגם לפי האופן שהביאו את הבחור הזה פה, אני מקווה, יש לו מזל, הוא לא צריך לעבור יותר מידי. נשאר לו עוד 7 חודשים לסבול פה. אמנם הוא עוד לא התחיל, אבל ממחר הוא יתחיל לסבול. אבל לא ככה עושים את זה שירה. מה לעשות שאתם לא לומדים? עוד מעט 4.5 שנים בתוך הקדנציה, אתם לא לומדים. עזבי נו, עם כל התרגילים שאתם עושים.

גב' שירה דקל כץ: אמנון, כשיש דברים שחשובים לכם, אתם מאשרים אותם בפחות מ-48 שעות(לא ברור)

מר אמנון סעד: לא משנה, אני מדבר איתך על העיקרון, שירה. אני יודע, בקרב עמי אני חי. זה גם מיותר מה שאני אומר עכשיו, הבריאות הזאת המינימאלית שאני מוציא, היא גם מיותרת. אבל אתם לא פועלים כמו שצריך.

מר ורדי בושרי: אני מציע, כמחווה של רצון טוב, תקשיבי טוב מה אני אומר לך, מחווה של רצון טוב, קודם כל את, תבואי גם לקראת חברי המועצה, ותעשי ישיבות מן המניין מסודרות, כפי שהמחוקק התכוון, ותביאי לשם גם את התב"רים, זה אחד. שניים, ברמה האישית אין לי עניין נגד המהנדס. הרי אני הוא זה בישיבה הקודמת שביקשתי למנות מישהו שיש לו זכות חתימה על מנת לא לעצור קבלת היתרים וכדומה לציבור. נכון? אני הוא זה. אז מה? עכשיו היא מספרת לי מה שאני אמרתי בשבוע שעבר? מה קרה פה?

עו"ד יעלה מקליס: אתה רוצה תשובה, או אתה רק רוצה לדבר?

מר ורדי בושרי: לא, לא, אני לא רוצה תשובה, לא רוצה תשובה.

עו"ד יעלה מקליס: אוקיי, בסדר.

מר ורדי בושרי: אז זה יהיה הסעיף האחרון.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, טוב. אז אנחנו עוברים-

מר ורדי בושרי: רוטמן מקום 4 בסקרים, שתדעי.

מר אלי גרינמן: רגע, ורדי, סקרים של פייסבוק? נו באמת. סקרים של פייסבוק אתה מדבר?

מר ורדי בושרי: לא.

מר אלי גרינמן: יש ראשי ערים בפייסבוק.

מר ורדי בושרי: הסקרים של המדרחוב.

מר אלי גרינמן: נו באמת, יש של שטח ויש של פייסבוק.

מר ורדי בושרי: יש סקר חדש.

מר אלי גרינמן: בסדר.

מר ורדי בושרי: פינקר מוביל בסקר הזה.

(מדברים ביחד)

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר

עו"ד יעלה מקליס: עוד נושא חשוב שאנחנו מבקשים לעדכן אתכם במסגרת דבר ראש העיר, זה בית ספר של פסח. העירייה, יחד עם המתנ"ס, נערכים לתת מענה לבית הספר של פסח, גם בכתי הספר וגם בגני הילדים, כפי שהתקבל בממשלה. האתגר הוא לא פשוט, מדובר בהתארגנות בזמן מאוד-מאוד קצר למענה למספר ימים בחופשת הפסח.

מר משה לוי: 5 ימים, לא?

עו"ד יעלה מקליס: 5 ימים. כל הרשויות במתח רב ובעבודה אינטנסיבית למצוא את המענה ואת כוח האדם, אבל פה אני חייבת להחמיא לכל המערכת שפועלת בנושא הזה, שהצליחה להעמיד את כוח האדם ואת מה שנדרש כדי להפעיל את בית הספר של פסח לטובת ההורים.

גב' דורית חגי: כוח האדם, אני יודעת שזו בעיה ארצית להשיג. אבל כוח האדם שהצליחו פה בעיר להשיג, זה כוח אדם שאנחנו יכולים לסמוך עליו שלא נשפוך אחר כך את התינוק עם המים, ויבואו ויצעקו עלינו 'את מי הבאתם לנו'?

גב' שירה דקל כץ: בעיקרון, כוח האדם הוא כוח האדם הקיים בשוטף. מעט גננות. לצערנו, הגננות לא מאוד רוצות לעבוד בחופש, והרוב זה סייעות. זה אותן סייעות שעובדות לאורך השנה. בנוסף לזה, אנחנו נעשה גם הכשרה ייעודית לנושא של פסח, כי בעצם בגן שיש בו סייעות והופכות להיות מנהלות גן, אחת מהן, ולכן אנחנו ניתן להן כלים. אבל זה אותו גן, ואנחנו גם נשתדל (לא ברור)

גב' דורית חגי: לא כל כך על גנים, כמו בתי ספר.

גב' שירה דקל כץ: בתי ספר זו לא בעיה. בתי ספר, אנחנו כבר מפעילים את הנושא של הצהרונים בבית הספר של החופש הגדול בקיץ, כבר יש תרגולת. שם זה בדרך כלל כן יושב על צוות בית ספר. בנוסף לתגבור שיש.

גב' דורית חגי: סליחה, אבל כוח האדם שגויס, אמין? אתם יודעים מי הוא? ששוב לא נעשה טובה ונצא אחר כך מופסדים.

גב' שירה דקל כץ: בבית הספר, בגלל שיש לנו ניסיון, כן. כוח האדם שיש, חלקו זה הצוות של בית הספר, מעט, יש נציגות בכל בית ספר, ויש כוח נוסף שאנחנו מתגברים, ובבתי הספר זה באמת גם פחות, כי הם מתורגלים כבר גם להחזיק, וכן, שם אנחנו יותר רגועים. הגנים זה פעם ראשונה.

מר משה לוי: גנים,,, המתנ"ס(לא ברור)

גב' דורית חגי: אה, אוקיי, אז יש פיקוח.

מר ורדי בושרי: אין(לא ברור) מה פתאום.

עו"ד יעלה מקליס: אז מי כוח האדם? אתם ממשיכים באותם-

מר משה לוי: הבנתי שסוכם עם יוחנן שהוא יגייס אותם באמצעות החברה למתנ"סים, עם פיקוח, עם הדרכה. זה מה שהבנתי מיוחנן.

גב' שירה דקל כץ: את ההדרכה בעצם המתנ"ס יעשה, וחלק מכוח האדם שמועסק בצהרונים של המתנ"ס - מקבל שכר המתנ"ס, וחלק מכוח האדם שמועסק על ידי העירייה, מקבל שכר מהעירייה. באמת יש פה אתגר מאוד גדול. מה שחשוב, שאתם תדעו שההרשמה נסגרת היום, ואחת הסיבות זה כי הצורך בהיערכות היא מאוד-מאוד גדולה, ולכן מי שיקדים ויירשם יוכל ליהנות מה-

גב' דורית חגי: ואיך ההיענות של הציבור?

גב' שירה דקל כץ: היענות גבוהה, לא מאוד, אני מודה שאני חשבתי שבגני הילדים יהיו יותר. היום נרשמו המון, רק עד הצהריים זה עבר את ה-100 רק בשעות הראשונות של הבוקר, שזה יחסית הרבה(לא ברור)

גב' דורית חגי: וכמה ילדים יהיו בכל קבוצה בגן?

גב' שירה דקל כץ: היום תיסגר ההרשמה, ואז נהיה יותר חכמים להגיד לך איך זה מחולק.

מר משה לוי: זה בתוך הצהרונים הקיימים. קיימים צהרונים, מופעלים כיום.

גב' דורית חגי: אני יודעת, אבל אני שואלת.

גב' דורית חגי: אני יודעת. תראה, בגן ילדים אתה יכול לדחוס עד 35.

גב' שירה דקל כץ: זה הצהרונים פלוס. כאילו זה מעבר לילדים של הצהרון.

גב' דורית חגי: (לא ברור) שאחר כך יגידו 'תודה, זה הצליח'.

גב' שירה דקל כץ: לגמרי.

עו"ד יעלה מקליס: זה במסגרת כל הפעילויות שמשרדי הממשלה מפילים על הרשויות-

גב' דורית חגי: מנחיתים.

עו"ד יעלה מקליס: רעיונות מאוד-מאוד יפים, ללא זמן התארגנות, אבל הרשויות כמו הרשויות, יודעות להתארגן, ואז ההצלחה של-

גב' דורית חגי: אני תמיד אומרת שה-1 בספטמבר פתאום פורץ. אף אחד לא (לא ברור)

עו"ד יעלה מקליס: פתאום, לפתע פתאום.

גב' דורית חגי: פתאום הכל פורץ.

מר משה לוי: (לא ברור) מגלגלים את זה לפתחי הרשויות.

גב' דורית חגי: אני כאיגוד מקצועי, לא נתתי למורים להחליט בכלל, הייתי מחליטה בשבילם.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, היום הנכנו את גינת "גיורא ביקובסקי". אני חייבת לציין שהיו שם המון-המון ילדים מרוצים, הורים מרוצים, סבים וסבתות מרוצים.

סעיף מס' 4 - שינוי של מקום הנצחתה של מרין מימון ז"ל

עו"ד יעלה מקליס: אז עכשיו אנחנו נעבור לסעיף 4 דווקא. ורדי, זה הסעיף שלך. ורדי, זה הסעיף שלך. בישיבת מועצה 14/15, אישרה מועצת העיר את הנצחתה של מרין מימון בלוח הנצחה שיוצב במתחם גינת "רקיאל". בני המשפחה ביקשו לקיים דיון חוזר על מקום הנצחה, ולהנציח אותה בגינת גיורא החדשה, שהיא גינה פעילה, חיה ונושמת. ועדת שמות - ורדי מסר שאישרה טלפונית ביום ה-4.3.18, את שינוי מקום הנצחה, ולכן, אנחנו מביאים הצעת החלטה שמועצת העיר מאשרת את שינוי מקום הנצחתה של מרין מימון מגן "רקיאל" לגינת "גיורא".

גב' דורית חגי: איפה זה היה צריך להיות?

עו"ד יעלה מקליס: בגן "רקיאל".

גב' דורית חגי: ועכשיו?

עו"ד יעלה מקליס: גינת "גיורא".

מר משה לוי: הוועדה אישרה את זה.

מר אלי גרינמן: כי הם לא רוצים שם. אישרו קודם שם.

עו"ד יעלה מקליס: ועדת שמות והנצחה אישרה את זה, ומועצת העיר צריכה לאשרר את זה.

מר ורדי בושרי: כן.

עו"ד יעלה מקליס: טוב. את הרוצה להגיד משהו?

מר ורדי בושרי: אני רוצה להוסיף ולומר, שראשית, אני שמח שסוף כל סוף הנצחתה של מרין מימון תצא לפועל. אני אשמח יותר שאם המנכ"לית תיקח על עצמה את החלטות ועדת ההנצחה והשמות משנים עברו, ותיישם אותן, תוציא אותן לפועל. כי מצד אחד אני שמח שתונצח מרין. מצד שני, יש אחרים שהתקבלה החלטה לגביהם ועדיין זה לא בוצע בפועל. אני אשמח שזה יבוצע בצורה מכובדת. אם את צריכה סיוע ועזרה, אני לרשותך בשמחה. זה כבר היה צריך להיות לפני 3 שנים.

גב' דורית חגי: (לא ברור) או מדוע לא בוצע?

עו"ד יעלה מקליס: מכל מיני סיבות.

מר ורדי בושרי: את מי את שואלת? אותי? המבצעים זה הם, לא אני. אני לא מבצע.

גב' דורית חגי: כמה יש בקנה?

מר ורדי בושרי: יש אולי איזה 15, בטח. 15 החלטות, הפסקנו לעשות ישיבות, כי פשוט זה לא מתבצע. באנו לעשות טוב, אנחנו עושים רע בסוף. החלטות שמתקופת נתן לא בוצעו.

גב' דורית חגי: אבל אנחנו עלולים להישמע מאוד חד צדדים באפליה.

מר ורדי בושרי: לכן אמרתי. אני שמח מצד אחד, ואני אשמח שכל השאר יבוצעו.

מר אלי גרינמן: אני רוצה להגיד כמה מילים. דורית, אפשר? על הנושא הזה. באמת מה שוורדי אמר, כי מי שיו"ר זה ורדי, באמת לא עשו עם זה שום דבר. ראש העיר ביקשה ממני להזיז את הדברים האלו. לקחתי כל בעלי המקצוע, כולל גם יחד עם אדי ודולי ויחד עם לימור ואיכות הסביבה, שגיאי, ואנחנו היינו בכל המקומות האלו, ואנחנו כבר מזמינים את האבן, וגם נפגשנו עם כל המשפחות. ומשפחה אחת אמרה 'לא', כי אנחנו רוצים במקום אחר, לא רוצים במקום הזה'. ואז אנחנו אומרים 'אני לא בוועדה הזאת. צריכים לפנות לורדי כי הוא יו"ר, והם עשו בדיוק ככה, פנו לורדי, ורדי אישר טלפונית, מה שהוא מדבר. ואז, אני חושב שעוד כמה ימים זה ייצא לפועל, וכולם מוזמנים לזה, כי זה דבר מאוד רגיש, וזה דבר שאנחנו בלי שום קשר לקואליציה או אופוזיציה, כולם צריכים לעשות למען האנשים האלה, למען התושבים.

גב' דורית חגי: אלי, אני רוצה עוד פעם לשאול. אני כמובן בעד להנציה, בייחוד ילדה כזאת צעירה, זה מאסט. אבל מה קורה לגבי עוד 15 שאושרו ולא בוצע?

עו"ד יעלה מקליס: הוא אמר.

מר אלי גרינמן: אז על זה אני דיברתי.

גב' דורית חגי: רגע, רק דקה. אני שוב תמיד אומרת, אני תמיד מנסה לחשוב קצת מחוץ לקופסה. אנחנו כל כך רוצים לעשות טוב ופתאום-

מר אלי גרינמן: לא, זה בסדר. אז אני רוצה להמשיך.

גב' דורית חגי: כל שאר המשפחות יודעות(לא ברור)?

מר אלי גרינמן: רגע, רגע.

מר נתן בז'ה: מה שהיא אומרת-

מר אלי גרינמן: הבנתי, הבנתי.

מר נתן בז'ה: איך רחובות שנקבעו לפני 5 שנים, המשפחה הזו עכשיו תשמע ש-5 שנים לא עשו כלום. יש בזה משהו במה שהיא אומרת.

מר אלי גרינמן: טוב, אני לא הייתי אף פעם בוועדה הזאת. טוב, אני רוצה להגיד. אנחנו לא(לא ברור) 15. למה? כי יש מתוך ה-15, הוא יודע שהוועדה החליטה שזה יהיה משהו, למשל כיכר שזה יהיה על כולם, זאת אומרת, לא על בן אדם אחד.

גב' דורית חגי: מקובל על המשפחות?

מר אלי גרינמן: אני רק יכול ללכת לפי ההחלטה של הוועדה, כי אני לא יכול לעשות(לא ברור) אני לא בוועדה.

גב' דורית חגי: ורדי, אתה יכול להתייחס? אני מבקשת לדעת, האם ה-15 המקובצים יודעים ומסכימים שיהיה להם אתר אחד?

מר אלי גרינמן: לא כל ה-15, לא.

גב' דורית חגי: ככה אני הבנתי.

מר אלי גרינמן: חלק מה-15 הם יהיו ביחד, וחלק יהיה בנפרד.

מר נתן בז'ה: השאלה היא אחרת. אלה שביחס זה בסדר. אבל גם לא בסדר. מה נחכה, חס וחלילה, שימותו עוד? יש כבר כרגע דברים שהחליטו.

מר אלי גרינמן: זו החלטה, אתה צודק.

מר נתן בז'ה: התשובה שאם מחכים לעשות ביחד, היא לא תופסת במקרה הזה. כי עם קיקי לדוגמא, כבר הוחלט 5 שנים. לא צריך לחכות שימותו.

מר אלי גרינמן: מאה אחוז.

מר נתן בז'ה: הוחלט.

מר אלי גרינמן: כן, כן, כן. הנה, בבקשה. ראש העיר רוצה להוסיף. צודק.

מר ורדי בושרי: צודק, צריך לבצע.

עו"ד יעלה מקליס: אלי לקח את כל ההחלטות של ועדת הנצחה, ועבר יחד עם דולי ולימור אחת-אחת. ואחרי שיחות עם המשפחות, יוצאים לביצוע. הכוונה היתה בצדק, דורית, שאם עושים הנצחה מסוימת, צריך לעשות גם לאחרים. זאת אומרת, שאם בונים אבן מסוימת שהיא סוג של הנצחה, זה יהיה נכון לגבי כולם. יש הנצחה של קיקי, יש עוד הנצחות נוספות, וכולם בטיפול של אלי, ואני מניחה, שהתב"ר שאושר לא יספיק לכולם, ולאחר שייעשה כתב כמויות של כל ההנצחות, אם יצטרכו עוד, יבואו פה למועצה לפרט מה לא מספיק ויבקשו תקציב נוסף. אז זהו.

גב' דורית חגי: יעלה, אני לא מדברת על זה. אני בטוחה שינציחו. השאלה שלי היא יותר אפילו עניין חברתי. הילדה הזאת שיש כבר מקום וזמן-

עו"ד יעלה מקליס: לכולם, לכל ה-15 יש מקום.

גב' דורית חגי: נוכל לקבל את זה?

מר אלי גרינמן: את רוצה? בבקשה. ורדי, תביא פרוטוקולים שאתם החלטתם, לדורית.

גב' דורית חגי: מתי ההנצחה של X.

מר ורדי בושרי: רגע, דורית, אני חייב לענות לך.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, בוא, דולי.

מר ורדי בושרי: מה דולי? רגע, מה דולי?

עו"ד יעלה מקליס: היא שאלה שאלה אופרטיבית לגבי ביצוע.

מר ורדי בושרי: היא שאלה אותי שאלה, אני רוצה לענות לה.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, שנייה.

מר ורדי בושרי: את רוצה לענות במקומי? תעני.

עו"ד יעלה מקליס: לא, אני לא רוצה לענות במקומך, אני רוצה לענות לשאלה.

מר ורדי בושרי: דולי תהיה? דולי תהיה. הכל עקום אצלך. תאמיני לי, הכל עקום. לא תתישרי לעולם.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי.

מר ורדי בושרי: מנסים לעזור לך, את הולכת עקום. דולי, אלי, דוד, אברהם, ירוחם. יש החלטות של ועדת הנצחה ושמות, שאושרו במועצת העיר, צריך לקיים אותן.

עו"ד יעלה מקליס: אבל היא לא שאלה על ההחלטות, היא רוצה ביצוע.

מר ורדי בושרי: זהו, מה את עושה מזה סרט? כל דבר קשה פה.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו מבינים את הרגישות.

מר נתן בז'ה: (לא ברור) לא מריח טוב.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, שנייה, אני אתן תשובה. דולי, לישיבה הבאה, בבקשה, יחד עם אלי, תכינו רשימה להציג בפני חברי מועצת עיר את ההחלטות שהתקבלו, ואת מועד ביצוען ודרך ביצוען, כולל גם זאת.

מר נתן בז'ה: אני פשוט מוחה ובתוקף.

עו"ד יעלה מקליס: אוקיי, על מה?

מר נתן בז'ה: יש יו"ר ועדת הנצחה. מי שצריך לשבת עם דולי, זה יו"ר ועדת הנצחה. אנחנו לפני בחירות. שנעשים פה דברים שלא מריחים טוב, לי זה כבר לא מריח טוב. אוקיי? זה התפקיד שלו בלבד, לשבת עם האנשים, עם כל אלה שהחליטו, ולא למנות מישהו אחר, עם כל הכבוד שיש לי לאלי, זה לא התפקיד של אלי בכלל, במיוחד לא בתקופת בחירות. זה לא מריח טוב, בעדינות.

עו"ד יעלה מקליס: נתן.

מר אלי גרינמן: רק שנייה, אני יכול להגיב? רגע, דיברו עליי. שנייה.

מר נתן בז'ה: אמרתי לכם תתפטרו(לא ברור)

מר אלי גרינמן: שנייה, נתן. התפקיד של הוועדה להחליט, ומי שצריך לבצע, זה עובדי עירייה ולא הוועדה. בשביל להזיז את עובדי העירייה, אני לא מחליט, מחליטה הוועדה, לפי ההחלטה של הוועדה, אני מפעיל את העובדים.

מר נתן בז'ה: תגיד לי, אתה חושב ש(לא ברור)?

מר אלי גרינמן: אני סך הכל סגן ראש העיר. אני לא בן אדם זר.

מר נתן בז'ה: תן לי טענות אחרות, אני לא ילד קטן. זה נתן בז'ה, חבר מועצת עיר.

מר אלי גרינמן: נתן, גם אני לא ילד קטן.

מר נתן בז'ה: אני לא ילד קטן שאתה מספר לי סיפורים.

מר אלי גרינמן: גם אני לא, גם אני לא.

מר נתן בז'ה: בחייאת דינאק. יש יו"ר ועדת הנצחה, התפקיד הוא שלו, או תפטרו אותו. הוא באופוזיציה, תזרקו אותו.

מר אלי גרינמן: מה התפקיד של הוועדה? להמליץ-

מר נתן בז'ה: כל עוד זה התפקיד שלו והוא זה שעשה-

מר משה לוי: אבל היא לא יכולה לפטר, צריך רוב במועצה.

מר נתן בז'ה: אל תעזרו לי. למה אתם עוזרים לי? אם הוא, זה שעשה את סבב הטלפונים היום כי הוא היו"ר, הוא צריך היום לעשות את סבב הטלפונים לכל האנשים האחרים, זה התפקיד שלו, ואם תגיעו 5 שנים אחורה, אתם יכולים לפנות גם אליי, זה לא בושה להבטחות שלנו שלא נעשו. וכשממנים לפני בחירות בחצי שנה מישהו שיטפל בכל הדברים האלה, לא מריח טוב, זה הכל.

מר אמנון סעד: להם זה מריח מצוין.

מר ורדי בושרי: אני מצטרף לדבריו של בז'ה. לאור כל הטיעונים שלו, ואני חושב שאתם, במיוחד את, עושה מכל הנושא של ההנצחה - פוליטיקה. אני מוחה בתוקף, ואני מודיע בזה שאני מתפטר מתפקידי כיו"ר ועדת ההנצחה והשמות. תודה רבה. אני מתפטר, פתיתי לך את הבעיה. תעשי פוליטיקה גם מהמתים, תתביישי לך.

מר אלי גרינמן: נתן, אתה שומע? גם אני לא ילד קטן. ההחלטות היו לפני 3 שנים האחרונות, משהו כזה, והיו לפני 5 שנים. אתה צודק. למה אנשים מוועדה לפני 3 שנים, לא באו ולא, כי ידעו, נלחמו, נלחמו -

מר אמנון סעד: איך אתה יודע שהם לא באו?

מר ורדי בושרי: מאיפה אתה יודע שהם לא באו, אלי, זה לא נכון, אלי, אל תגיד את זה.

מר אלי גרינמן: אחד-אחד, אחד-אחד.

מר ורדי בושרי: אלי, זה לא נכון.

מר אמנון סעד: (לא ברור) אתה לא (לא ברור)

מר ורדי בושרי: אלי, זה לא נכון.

מר אמנון סעד: אל תיכנס למגרש שלא שלך.

מר אלי גרינמן: אני מדבר בשקט.

מר אמנון סעד: לא, לא, אל תחנכו אותי. כל השנה אין לך מה להגיד.

מר אלי גרינמן: סליחה, רגע.

מר אמנון סעד: לא, לא, אלי, עצור. עצור ומיד. תעצור ומיד. אל תיכנס למגרש לא שלך.

מר אלי גרינמן: רגע, מותר לי, מותר.

מר אמנון סעד: אני בנושא של מרין דיברתי איתה אלף פעם. אסור לך.

מר אלי גרינמן: אבל (לא ברור)

מר אמנון סעד: לא, אסור לך. אלי, אתה אומר ש (לא ברור)

מר אלי גרינמן: למה אסור?

עו"ד יעלה מקליס: למה אסור?

מר אמנון סעד: אסור לך.

מר אלי גרינמן: למה?

מר אמנון סעד: כי יש פה דיני נפשות, ואתה שם את עצמך במקום שאסור לך להיות.

מר אלי גרינמן: רגע, ואני לא (לא ברור)?

מר ורדי בושרי: אנחנו לטובתך, אתה לא מבין?

מר אמנון סעד: לא, אתה צריך לשתוק וזהו. אתה לא צריך לדבר על זה.

מר אלי גרינמן: למה?

מר אמנון סעד: למה? אני אגיד לך אחר כך למה. מה שהיא עשתה.

מר אלי גרינמן: אני מדבר על עצמי.

מר אמנון סעד: לא, אתה אומר הם לא באו. עזוב, עזוב את זה. אלי, תהיה מכובד.

מר אלי גרינמן: לא שלא באו, לא הזמינו את האנשים. על זה אני מדבר.

מר אמנון סעד: הזמינו ודיברו איתה והכל. וגם הקצבנו 100,000 שח, שכחת? שהיא רצתה רק 75,000 שח.

מר אלי גרינמן: נו בסדר.

מר אמנון סעד: ומה קרה עם זה? היא לא רצתה לקדם את זה.

מר אלי גרינמן: אז היה תקציב.

מר אמנון סעד: היא הגיעה עכשיו לחצי שנה לפני בחירות, היא נותנת לך, זה בסדר. רק אל תעשו הצגה, אל תגיד 'לא קרה כלום, כי לא עשו'. גם ורדי ניסה, גם אני ניסיתי. בוא, אל תגיד. יש גבול.

מר אלי גרינמן: מה ניסית? הזמנת אותם, את התושבים?

מר אמנון סעד: די, גרינמן, מספיק.

מר אלי גרינמן: אני שואל.

מר אמנון סעד: עזוב, נו, מספיק.

מר אלי גרינמן: 'די סעד, די סעד', אני גם יכול. מה אתה? לא מבין. מה הבעיה שלך?

מר אמנון סעד: אתה רוצה להתנהג ככה? תתנהג ככה.

מר אלי גרינמן: מה אני מתנהג? אני רוצה לעזור לתושבים.

מר אמנון סעד: אתה לא רוצה לעזור לתושבים.

מר אלי גרינמן: רגע, עשיתי משהו רע?

מר אמנון סעד: כן.

מר אלי גרינמן: למה?

מר אמנון סעד: עכשיו כמה שאתה אומר, עשית משהו רע.

מר אלי גרינמן: למה?

מר אמנון סעד: ככה.

מר אלי גרינמן: לא מבין.

מר ורדי בושרי: פוליטיקה.

מר אלי גרינמן: סליחה, אתה מדבר על פוליטיקה?

מר ורדי בושרי: לא מדבר אליך.

מר אלי גרינמן: רגע, אתה רוצה שאני אדבר על פוליטיקה.

מר ורדי בושרי: לא מדבר אליך.

מר אלי גרינמן: אני אדבר אליך על פוליטיקה, אתה רוצה?

מר אמנון סעד: כן, תדבר.

מר ורדי בושרי: אתה לא שומע? אני לא מדבר אליך.

מר אלי גרינמן: למרות שאתה מוביל, אני אומר לך (לא ברור) אתה (לא ברור).

מר ורדי בושרי: אלי, אני לא מדבר אליך. אני מדבר אליו.

מר אלי גרינמן: אה, אליו אתה מדבר?

מר ורדי בושרי: מי מדבר אליך?

מר אלי גרינמן: אני כל אחד מכיר פה פוליטית. גם אני וגם כולם פה עושים פוליטיקה, כולם.

מר ורדי בושרי: לא מדבר אליך, אני דיברתי איתו.

מר אלי גרינמן: כולם עושים פוליטיקה. אבל אנחנו פוליטיקאים, מותר לנו לעשות.

מר אמנון סעד: לא עושים במתים פוליטיקה.

מר אלי גרינמן: מותר לנו לעשות.

מר אמנון סעד: לא, במתים לא עושים פוליטיקה. זה מה שהיא עשתה (לא ברור) ואתה בלי לדעת נותן לה גב לדבר מאוד חמור שהיא עשתה.

מר אלי גרינמן: אם ראש העיר מבקשת ממני לעזור לתושבים, אז אני אגיד 'לא'?

מר אמנון סעד: לא, אתה תגיד 'כן'. אבל אל תבוא להגיד שעד עכשיו זה לא קרה.

מר אלי גרינמן: לא, לא הזמינו אנשים.

מר אמנון סעד: שמעתי מה אמרת, הזמינו בהכל. הם חיכו שיקרה. למה להזמין? אלי, למה להזמין? היתה פה החלטה, החלטנו, הקצבנו כסף, זה לא קרה. למה זה קורה עכשיו רק חצי שנה לשנת בחירות? אתה אומר משהו.

מר אלי גרינמן: אבל עוד פעם פוליטיקה, אתה מדבר פוליטיקה.

מר אמנון סעד: אסור לך להגיד את זה, כי מה שהיא עשתה.

מר אלי גרינמן: לא, אבל אתה אומר פוליטיקה.

מר אמנון סעד: זה פוליטיקה.

מר אלי גרינמן: הו, זה מה שאמרתי וכועסים עליי.

מר אמנון סעד: אבל זו פוליטיקה מלוכלכת. יש גבול. לא, לא, אני כועס עליך. תסתכל עליי, אני כועס עליך, אני. כי אתה באת לתת לה גב עכשיו, בלי לדעת מה קרה פה ב-3 שנים האלה, למה זה לא קרה.

מר ורדי בושרי: נכון.

מר אמנון סעד: ושתדע למה זה לא קרה-

מר ורדי בושרי: אני נותן גב לתושבים, לא לאף אחד.

מר אמנון סעד: תפסיק עם זה. אמרנו בלי פוליטיקה. אתה רוצה, כל אחד אתה יודע מה הוא, נכון?

מר אלי גרינמן: נכון.

מר אמנון סעד: אז בוא נדבר, יש גבול. פה עובר הגבול.

מר אלי גרינמן: כמו שאתה יודע, כמו שאתה יודע כל אחד.

מר אמנון סעד: אלי, פה עובר הגבול. אל תיכנס לזה. זה לא עניין שלך וזה לא לטובת התושבים, זה משהו שהיא עשתה.

מר אלי גרינמן: למה לא ?

מר אמנון סעד: היא עשתה אפילו משהו אישי, חמור מאוד כלפי. ואם אתה תדע את זה, לא היית נותן לה גב לזה.

מר אלי גרינמן: זה היה אישי נגדך ?

מר אמנון סעד: תקשיב, כשנוח לך בוועדה, אתה אומר, לא, אז אתה הולך נגד, כשזה פוליטי. אתה לא צריך לדבר על זה איפה היינו 3 שנים.

מר אלי גרינמן: אני פוליטיקאי, גם אתה.

מר אמנון סעד: לא פה.

מר אלי גרינמן: מה ?

מר אמנון סעד: אתה לא מבין שלא פה ?

מר אלי גרינמן: אני לא מתבייש בזה.

מר אמנון סעד: אין בעיה, אתה מוריד את עצמך בדרגה. תוריד.

מר אלי גרינמן: אם ראש העיר מבקשת ממני-

מר אמנון סעד: ראש הממשלה, ביבי התקשר אליי (לא ברור)

מר אלי גרינמן: איזה ראש מפלגה ?

מר אמנון סעד: ביבי, ביבי.

עו"ד יעלה מקליס: טוב.

מר אמנון סעד: אתה לא בוחל בכלום, אה ?

מר אלי גרינמן: מה ביבי? לא הבנתי.

מר אמנון סעד: אתה לא בוחל בכלום, אתה ממשיך.

מר אלי גרינמן: אני לא מבין אותך.

מר אמנון סעד: אתה לא מבין ?

מר אלי גרינמן: לא.

מר אמנון סעד: בטח שלא תבין, איך תבין.

מר נתן בז'ה: אני רק אתן הבהרה קטנה. כשאתה אומר שלא נעשה כלום, ופתאום עכשיו עושים - זה לא נכון.

עו"ד יעלה מקליס: לא עכשיו.

מר אלי גרינמן: לא אמרתי לא נעשה כלום, לא הזמינו את האנשים.

מר אמנון סעד: לא צריך להזמין את התושבים, צריך לבצע את ההחלטות. אתה מקודם אמרת שעובדי עירייה מבצעים, נכון? למה לקרוא להם עוד פעם? למה לא ביצעו את זה ב-3 שנים? עכשיו פתאום כן קראת ל(לא ברור)?

מר נתן בז'ה: עכשיו אתם הולכים למשפחות.

מר אמנון סעד: עובד העירייה פה 3 שנים.

מר אלי גרינמן: אי אפשר 2. נתן, דבר.

מר נתן בז'ה: תראה, אתה אומר שהולכים עכשיו לאחד-אחד. מה פתאום, מי שם אתכם לזה. יש ועדה, כבר קבעה, יש שמות, יש תקציבים, יוצאים לביצוע.

מר אלי גרינמן: נכון.

מר נתן בז'ה: אבל כשיש מישהו שעכשיו לוקח על עצמו 'אני זה שעושה את זה'. זה לא מריח טוב.

מר אלי גרינמן: אני בכל הוועדות, אנחנו בוועדות מבצעים משהו, נתן? אנחנו רק ממליצים. בחיים, אני יו"ר הרבה ועדות, ואני עשיתי משהו פה? אנחנו רק ממליצים, ולא אני עושה את זה.

מר נתן בז'ה: מה שאנחנו אומרים, לא באים אליך בטענות שאתה עושה או לא. אל תגיד שעד היום לא נעשה כלום בגללנו, והיום החליטו לעשות בזכותך, תרוץ למשפחה-משפחה.

מר אלי גרינמן: לא בזכותי. אני אמרתי בזכות כולם.

מר נתן בז'ה: אתה לא מקשיב.

מר אלי גרינמן: רגע, לא שמעת מה אמרתי.

מר נתן בז'ה: אתה לא מקשיב.

מר אלי גרינמן: אמרתי בזכות כולם.

מר נתן בז'ה: אתה רוצה להקשיב? אני מדבר בשקט, לא בצעקות. אלי, 5 שנים לא נעשה בהנצחה כלום.

מר אלי גרינמן: נו.

מר נתן בז'ה: ואתה יודע טוב מאוד -

מר אלי גרינמן: אז הגיע הזמן -

מר נתן בז'ה: אני לא מדבר.

מר אלי גרינמן: אני לא הייתי בזה, לא הייתי בזה.

מר נתן בז'ה: אני לא מדבר יותר.

מר אלי גרינמן: נתן, לא הייתי בזה.

מר נתן בז'ה: אבל אתה יכול לתת לי שאני אסיים משפט? בלי לענות. אני רוצה שתבין דבר פשוט. אני האחרון שאהיה נגד. אני הייתי 5 שנים יו"ר ועדת הנצחה, ואני יודע מה הרגישות, תאמין לי. אבל כש-4-5 שנים לא נעשה כלום, ועכשיו פתאום זה נעשה, לא דרך הוועדה, אני כיו"ר ועדת הנצחה, הייתי אחראי להכל והייתי עושה את הכל. לא מינו עליי מישהו כדי שהוא יעשה את זה. אוי ואבוי אם היו עושים את זה. היום מה קרה? תפקיד שיש בן אדם מוגדר, רוצים להריץ את זה? - תנו לו שיריץ את זה. הוא צריך לנהל את כל ה(לא ברור) יש יו"ר. או שתפטרו, אמרתי לך. לכן, כשממנים מישהו, חצי שנה לפני בחירות, ממנים מישהו מהקואליציה והולכים לאלה שכבר הנציחו אותם בוועדה, כאילו אתם המושיעים - לא נראה טוב. זה הכל. סיימתי.

מר אלי גרינמן: נתן, אתה בכל הוועדות, נכון? ועדת מכרזים לדוגמא, אתה מריץ את זה? אתה רק בוועדה -

מר נתן בז'ה: מה הקשר, אלי?

עו"ד יעלה מקליס: תן לו לדבר.

מר אלי גרינמן: רגע, בנייה. בוועדה אחרת אתה מריץ את זה? יש לנו הנדסה, הם מריצים את זה. אז אני לא מריץ את זה, אני רק רוצה(לא ברור) שיש פה עובדי עירייה, שהם יעשו את זה.

מר נתן בז'ה: למה מינו אותך?

מר אלי גרינמן: להזיז, להזיז את זה.

מר נתן בז'ה: לא יודעים להזיז אחרים?

מר אלי גרינמן: לא.

מר נתן בז'ה: יש בעלי תפקידים. תפטרו אותם.

מר אלי גרינמן: מה?

מר נתן בז'ה: קודם מפטרים את זה שלא עושה כלום.

מר אלי גרינמן: לפי החלטות של ועדה.

מר נתן בז'ה: לא, זה לא התפקיד שלך. צריכים למנות אותך במועצת העיר. זה צריך להגיע למועצת העיר כדי למנות אותך, זה הכל.

מר אלי גרינמן: אם צריך למנות(לא ברור) יכול להיות.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, יש פה אמירה, שאני לא רוצה להיכנס אליה.

מר נתן בז'ה: אני מרשה לך.

עו"ד יעלה מקליס: לא.

מר נתן בז'ה: אני מרשה.

עו"ד יעלה מקליס: לא, חס וחלילה, אני אסביר לך את זה אחר כך.

מר נתן בז'ה: כי רועדות לי הידיים כשאני רואה שאני צריך להצביע למישהו, ואם אני לא אצביע, אני מרגיש, יצאתי החוצה כי הרגשתי גרוע. כי אם אני לא אצביע נגד, אני בכעיה. אם אני מצביע בעד, אני חוטא לכל אלה שכבר שנים נתנו להם ואנחנו לא עושים להם. אתם מעמידים אותי במצב מצוקתי, חד וחלק.

עו"ד יעלה מקליס: אז בוא, אני רוצה-

מר אלי גרינמן: רק שנייה, אני רוצה להוסיף. אני פה וכל מי שמכיר אותי, אני למען התושבים. אני לא אתעסק בזה בכלל, לא אתעסק ואני לא רוצה. אני רציתי לעזור מהלב. ואני אומר, אתם רוצים שאני אשבע שאני זה? אני לא עושה את זה פוליטיקה, כי אני עוזר להרבה אנשים. רציתי באמת את זה, אני לא יודע מה בעבר, לא בעבר. ביקשו ממני, אני עושה. נתן יבקש ממני, אני אעשה. משה, אותו דבר, ורדי. אני כזה. רציתי מכל הלב לעזור לאנשים. אני לא יודע את העבר, ולא נכנס לכל הדברים. לפי הפרוטוקולים של ורדי. זהו זה. אז אני לא אהיה. הנה, יש פה עובדי עירייה, יש פה מה שאתה אומר, לא אכפת לי. אני לא צריך שום דבר. זה מאוד רגיש. אני רוצה לעזור לתושבי יהוד. וזה חובתנו כנבחרי ציבור במקרים האלו זה א'-ב' אני חושב, זה הכל.

גב' דורית חגי: אתה צודק שזו חובתנו.

מר אלי גרינמן: זהו, נגמר. זהו. מה הבעיה פה?

גב' דורית חגי: לא, יש לי בעיה מצפונית נוראית.

עו"ד יעלה מקליס: אז בואו נעשה משהו כזה.

מר אלי גרינמן: אני לא אהיה.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו נשתף ברשותכם, אם ורדי רוצה בכל זאת להצטרף, אז הוא מוזמן. אנחנו נקיים ישיבה יחד עם נתן ודורית לאור הרגישות הזאת ולאור ההיכרות של נתן עם העבר ועם ההחלטות הקודמות, יחד עם דולי, כדי לעשות יישור קו. אני מבינה מה אתם אומרים, אנחנו כולנו מבינים שאי אפשר להעדיף אחד על השני, ויש פה החלטות קודמות שעדיין לא בוצעו, ואנחנו כבר יושבים על המדוכה חודשיים-שלושה על המדוכה כדי להוציא אותם לפועל. אני אעדכן אותך שחלק באמת הוחלט להנציח אותם בכיכר האומנים, וחלק הוחלט להנציח במקום אחר. אבל כדי לוודא שאנחנו נוהגים ברגישות המתחייבת, לאור העובדה שמדובר בהנצחה, וחלק מהאנשים כבר מחכים הרבה-הרבה זמן להנצחה, אני מבקשת גברתי המנכ"לית או דולי, או שתתני הנחיה לדולי, לכנס אותם, להזמין את כולם, כדי לוודא שנצא מכבדים את האנשים ואת המשפחות, ולא נצא שאנחנו, חס וחלילה, פוגעים בהם או נוהגים בחוסר כבוד לזכרם של האנשים.

גב' דורית חגי: בסדר, אבל יחד עם זה תגידי, זה לא יהיה טעם לפגם שינציחו את הילדה הזאת לפני האם?

עו"ד יעלה מקליס: בואי אני אסביר לך, יש שלושה שלבים. יש שלב אחד של ועדת שמות והנצחה, וכיבדנו את זה שורדי יו"ר הוועדה, ודולי פנתה אליו וביקשה ממנו לכנס את הוועדה ולהחליט את ההחלטה, וזה השלב הראשון. אחר כך ההחלטה של הוועדה באה פה למועצת העיר לאשרור. זה השלב ההצהרתי, זו החלטה. עכשיו צריך לצאת לביצוע. זה שיש החלטה של מרין, לא אומר שמחר מנציחים את מרין. זה אומר שהיא נכנסת לתוך כל הרשימה הזאת של האנשים שצריך להנציח אותם.

גב' דורית חגי: אז עוד אין תאריך?

עו"ד יעלה מקליס: יפה, עוד אין תאריך. לכן, כדי שיהיה באמת ברגישות הנדרשת, אני אבקש מכם להזמין לישיבה גם את נתן ואת דורית, ואם ורדי ירצה, אז גם את ורדי, ובואו נצא לדרך. המטרה היא בסך הכל טובה. תקיימי ישיבה, נעדכן את כולם, אם יש למישהו הערות בונות, נאמץ אותן. ולא, יהיו תאריכים, כולם יוזמנו להציע וזהו. זה לא קשור לוועדת שמות והנצחה, ואם זה קשור, אז יש לי משהו להגיד, אני לא רוצה להגיד אותו פה. בסדר? אז בואו נמשיך. אנחנו מעלים את זה להצבעה?

מר אלי גרינמן: רק אני רוצה להגיד. נתן, אני עשיתי מהלב. אם אתה אומר זה לא חוקי(לא ברור) אני בן אדם של חוק.

עו"ד יעלה מקליס: (לא ברור) לא חוקי, לא.

מר ורדי בושרי: אלי, אני רוצה להוסיף ולומר, שמה שנתן התכוון זה לא מה שאתה אומר. לא. אף אחד אין לו דבר וחצי דבר נגדלך, ואני הראשון מרים יד.

מר אלי גרינמן: תודה.

מר ורדי בושרי: אני מעריך אותך מאוד ואני יודע שיש לך לב נקי, ואתה כל חיך סייעת לתושבים. בזה אני מוכן כתבה בעיתון, הנה, אני מודיע פה בפרוטוקול בהקלטה.

מר אלי גרינמן: אבל אם עברתי על החוק, אז אני-

מר ורדי בושרי: לא זאת הנקודה, אלי. הנקודה, שאתה אמרת ש-3 שנים לא נעשה דבר.

מר אלי גרינמן: נו, לא היה.

מר ורדי בושרי: לא נכון. אלי, זה לא מדויק. אתה פשוט לא יודע.

מר אלי גרינמן: יכול להיות.

מר ורדי בושרי: לכן אני אומר, אני לא רוצה לפתוח את זה פה.

מר אלי גרינמן: יכול להיות.

מר ורדי בושרי: לא רוצה לפתח את זה פה, כי אחרי זה אנחנו בסך הכל מדברים פה על אנשים, שלצערנו, לא בין החיים, ואנחנו לא רוצים לפתוח את זה. אבל אני מודיע לך פה באחריות, שמהלך התקופה הזו נעשו דברים, ואני אגיד לך יותר מזה, ובזה אני מסיים, כשחפצה נפשה של ראשת העיר להנציח מאן דהוא, היא גם עשתה את זה. תודה רבה. אין לנו כלום נגדך. תודה.

עו"ד יעלה מקליס: אז אני מעלה את זה להצבעה.

מר נתן בז'ה: פה אחד.

עו"ד יעלה מקליס: פה אחד? מועצת העיר מאשרת את שינוי מקום הנצחתה של הגב' מרין מימון מגן רקיאל לגן גיורא.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את שינוי מקום הנצחתה של מרין מימון מגן "רכיאל" לגן "גיורא".

אנןן סצז י'א אהיסימה פעצה 19:43.

סעיף מס' 3 - אישור מועצת העיר להחלטת ועדת המכרזים לבחירת עובדים בחירים, לבחור במר איתן בן צבי לתפקיד מהנדס העירייה ואישור תנאי העסקתו.

עו"ד יעלה מקליס: עכשיו אנחנו חוזרים למהנדס העיר.

מר ורדי בושרי: סיימת את הכל?

מר נתן בז'ה: כן.

מר ורדי בושרי: הכל?

מר נתן בז'ה: (לא ברור) את השונות, כי אני רשמתי. היא עדכנה בקשר למוהליבר. אתם לא נמצאים פה?

מר שמואל רוטמן: לא, זה היה דבר ראש העיר.

מר נתן בז'ה: בדבר ראש העיר.

מר שמואל רוטמן: יש גם שונות.

מר נתן בז'ה: התקדמות בשכונת מוהליבר, בית ספר בפסח.

מר שמואל רוטמן: יש גם שונות.

מר נתן בז'ה: זה בדבר ראש העיר, עכשיו שונות, אוקיי. אין שונות.

מר ורדי בושרי: שונות. תני לנו הסבר מדויק, מה היה בסקר ב"אוננו ניוז". אנחנו מבולבלים.

מר אלי גרינמן: יש ראשי ערים מהסקר של הפייסבוק, ויש אלו של השטח.

מר נתן בז'ה: בוא, בוא נתקדם.

מר ורדי בושרי: אני רוצה לומר ולהגיד למהנדס. אני לא מכיר אותו, אני גם לא יודע איך קוראים לו, בן ארי משהו.

עו"ד יעלה מקליס: איתן, איתן.

מר אלי גרינמן: בן צבי.

מר ורדי בושרי: איתן, אני רוצה לומר לך, שכל מה שאני אמרתי בכל הנושא של המהנדס, זה לא קשור אליך, זה משהו פרוצדוראלי. אני לא מכיר אותך. ברור שאין לי דבר וחצי דבר נגדך. אני אומר, זה משהו פרוצדוראלי, אני מבין את החשיבות. מבחינתי אפשר לדון.

מר נתן בז'ה: הוא פשוט רצה שתדע מול מי תעבוד בהמשך. עשה לך (לא ברור) זהו, בדיוק.

מר שמואל רוטמן: איתן, אתה מכיר את ההוא שאמר לו 'זה לא אישי, זה מקצועי', וירה לו בראש?

עו"ד יעלה מקליס: סוף-סוף ניתן לאיתן לומר את דברו. כן.

מר איתן בן צבי: אז כמו שאמרתי, קיבלתי את השיעור הראשון בהוויה הדמוקרטית של מועצת העיר יהוד.

מר שמואל רוטמן: יהוד מונוסון.

מר איתן בן צבי: יהוד מונוסון.

עו"ד יעלה מקליס: זו עוד נקודה חשובה לזכור.

מר איתן בן צבי: אני צריך להתרגל, ואני מכיר את זה ממקומות אחרים, והדינאמיקה היא תמיד דינאמיקה מאוד סוערת וצבעונית ויפה ודמוקרטית.

מר משה לוי: בתל אביב אין את זה.

מר איתן בן צבי: יש גם יש. אז כמו שהתחלתי - איתן בן צבי, אני אדריכל 29 שנה. עבדתי מרבית שנותיי בעבודה ציבורית גם בעיריית תל אביב, גם ברשות מקרקעי ישראל, גם ברשויות אחרות. ברשויות מקרקעי ישראל הייתי נציג של הרשות במחוז תל אביב בעיריית רמת השרון ובעיריית רמת גן. קידמתי תכניות רבות, תכנית ותמ"ל, תכניות לפינוי בינוי. התעסקתי עם פינוי מחנות צה"ל, עיריית תל אביב וכל נושא דרום תל אביב ויפו, עבדתי רבות עם תושבים, תכניות לפינוי בינוי, תכניות עם שיתוף ציבור. אני מכיר ובקיא בכל התחומים. עבדתי גם באופן עצמאי וניהלתי דברים באופן עצמאי, קידמתי גם דברים באופן עצמאי בעיריית אשדוד ובמחוז דרום, והניסיון שלי עשיר ומגוון, וכמובן שאני מקווה שבמידה והמינוי יעבור, אני אכנס לפה, ויהיו לי כמה דקות של חסד כדי להיכנס לעניינים ואני אתחיל לשחות במים העמוקים והקרים.

גב' דורית חגי: יש לי שאלה. אני קראתי את קורות החיים שלך בעיון מאוד רציני. הם מאוד מרשימים. מה יש לך לחפש אצלנו אם היית בכאלה מקומות?

מר משה לוי: הוא לא היה מהנדס עיר אף פעם.

גב' דורית חגי: אתה לא תענה במקומו.

עו"ד יעלה מקליס: איתה אל תתעסק. איתי מילא, אבל איתה אל תתעסק.

מר איתן בן צבי: יש ביהוד, ולא רק ביהוד, בערים שנמצאות גם בבקעת אוננו, איזה שהם מהלכים שהם מרתקים בעיניי. זאת אומרת, השילוב הזה מצד אחד של הפיתוח המאוד-מאוד גדול ואינטנסיבי של קרקעות, ערים שהולכות בעצם להכפיל את עצמן בהיקפים שלהן, בתושבים שלהן מצד אחד. מצד שני, העיר הוותיקה על המגוון והצבעוניות שבה, ועל הפיתוח של התשתית הקיימת, השילוב הזה הוא בעיניי מרתק ומעניין, ואני מאוד אוהב את זה.

גב' דורית חגי: ואם אני אגיד לך, אני לא יודעת אם זה בסמכות שלך, שכתושבת העיר הרבה שנים, אנחנו מאוד חסרים גם מבני ציבור וגם שטחים ירוקים. יהיה לך מה לעשות במקום הזה, או שאתה תלוי בתב"עות, בתכניות?

מר איתן בן צבי: תראי, יש סטטוטוריקה. יש תב"עות ויש תכניות. צריך לבוא ולבדוק, כמו שאמרתי, אני כרגע נכנס. צריך לבדוק את השטחים הציבוריים, האם סטטוטורית הם קיימים. במידה והם קיימים, צריך לתקצב אותם ולפתח אותם. זאת אומרת, תמיד יש את העיר הקיימת שצריכה להתחיל להסתכל ולהרים ולהמשיך ולשדרג ולפתח את המרחב הציבורי. אני לא מכיר ולא יודע כרגע, נכון להיום, לבוא ולומר לך - יש מחסור בהתאם לפרוגרמה של שטחי ציבור. אני כרגע מתחיל. תבואי אליי עוד שבוע, אני אדע יותר.

גב' דורית חגי: אז אני אבוא אליך עוד שבוע.

מר אלי גרינמן: טוב, אני רוצה להגיד משהו. אפשר? אנחנו חברים עם דורית, ואני רוצה להגיד לך, אני גם דיברתי עם ראש הממשלה, ואני עכשיו אספר דבר, שזה סוד בינתיים, שאם לא ירושלים בירת מדינת ישראל, אז יהוד מונוסון בירת מדינת ישראל. זאת אומרת, זו התשובה, אין כמו יהוד. כי אנחנו פה משפחה אחת. כבר שנים, בשום מקום אתה באותו בניין לא מכירים אחד את השני. אין דבר כזה. בגלל פוליטיקאים ככה. למה? כי אנחנו מכירים, פעם אנחנו באופוזיציה, פעם בקואליציה, כי אנחנו כולם פה חברים. אבל פה בפנים כולם עושים פוזות.

מר איתן בן צבי: אני חייב לומר לך, שמעבר לכל הדינאמיקה הזאת שיש פה, רואים את זה. רואים את זה.

מר אלי גרינמן: זהו, אין כמו יהוד. גם מבחינת האנשים, אין.

מר שמואל רוטמן: דרך אגב, יהוד מונוסון וירושלים, שניהם זה י'-מ', שים לב. בהמשך לרוח הדברים.

מר אלי גרינמן: אז כנראה נודע לך מה זה יהוד.

מר ורדי בושרי: תקשיב, אני אפתור לך את הסוגיה הזאת, כדי שלא תגיד 'יהוד' ו'יהוד מונוסון', תגיד 'יהודיה'. נפתרה הבעיה. זהו, זה משהו קדום, ככה לא יכולים להתווכח איתך.

(מדברים ביחד)

מר נתן בז'ה: איתן, אסור לך לאכזב אותנו.

עו"ד יעלה מקליס: אני רואה שיש דינאמיקה טובה עם המהנדס, אז אנחנו נעלה את זה להצבעה.

מר ורדי בושרי: רגע, חכי.

מר שמואל רוטמן: הוא צריך לצאת.

עו"ד יעלה מקליס: אתה רוצה לשאול אותו משהו?

מר נתן בז'ה: לא, יש לו זמן, אין לו לאן ללכת, ואת פתאום מסיימת.

מר ורדי בושרי: לא, יש כדורגל, תשמעי, חייבים ללכת.

עו"ד יעלה מקליס: אז נסיים את זה?

מר ורדי בושרי: כן.

מר איתן בן צבי: אני צריך לצאת?

עו"ד רוני חלמיש: כן, כן, אתה צריך לצאת.

(מדברים ביחד)

מר ורדי בושרי: (לא ברור) תשמעי, אני חייב לומר לך ולהגיד לך. טוב, בסדר, אני אדחה את זה לאחר כך.

עו"ד יעלה מקליס: גם לומר וגם להגיד, ובסוף אתה לא אומר? מילא רק היית אומר, מילא רק להגיד. אבל גם וגם.

מר ורדי בושרי: גם לאלי רציתי להגיד משהו.

עו"ד רוני חלמיש: אבל לורדי יש בעיה אחרת. בדרך כלל אחרי ש(לא ברור) 'לצערך נבחרת'.

מר נתן בז'ה: אני הייתי רוצה להוסיף משפטון קטן. חברים, אני הייתי בוועדה, ואני מה זה שמח שדווקא הבחור הזה נבחר. כי באמת, מכל אלה שהיו כאן, מבחינת ניסיון, יהוד ממש זקוקה לאחד כזה וכל מה שהוא עשה. וכל הכבוד שבאמת (לא ברור) כי לדעתי באמת הבחור הזה תפור לנו.

מר אלי גרינמן: אני רוצה להוסיף, נתן.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, שנתן יענה לכולם. כי היה פה תהליך. הוא יתחיל את התהליך ואחר כך נמשיך אותו.

מר משה לוי: רק שאלה.

עו"ד יעלה מקליס: תשאל, זה בסדר.

מר משה לוי: היו מועמדים שהם שימשו כבר כמהנדסי עיר?

מר נתן בז'ה: כן, קרית שמונה, כל מיני. צודק, אבל הוא התעסק ב(לא ברור) הרבה יותר גדולה מיהוד עצמה. שכונה של תל אביב היא גודל של יהוד.

מר ורדי בושרי: איפה הוא גר?

גב' דורית חגי: בתל אביב. הלוואי עליך הרחוב שהוא גר.

מר ורדי בושרי: אני לא מחליף את יהוד.

עו"ד יעלה מקליס: אני רוצה להוסיף.

איציק בלמ"ס: אפשר רק שאלה קטנה?

עו"ד יעלה מקליס: בלמ"ס, ממתי יש לך זכות דיבור?

מר נתן בז'ה: חוץ מזה, בניקוד של כולם הוא קיבל בסוף את הכי גבוה.

עו"ד יעלה מקליס: נכון. אני רוצה לומר, היות ודורית שאלה את השאלה, אני רוצה להבהיר. איתן בהחלט בלט בוועדת הבחינה. היו עוד 2-3 מועמדים שבלטו. היה חשוב לנו לעשות את התהליך כמו שצריך ולבחון את כל ההיבטים של המועמד ושל הניסיון שלו, כי באמת יש פה אתגרים מאוד-מאוד משמעותיים בכל התחומים, ויש פה אגף הנדסה שהוא יחסית רזה, ולכן על מהנדס העיר יושבים תחומים ואחריות ונושאים שהוא מטפל, שאולי במקומות אחרים שהם יותר רחבים באגף, יש לו עם מי לחלוק. ואחרי תהליך סדור וחשיבה מעמיקה של כל הצוות המקצועי, כולל כל חברי הוועדה, כולל נציגת משרד הפנים, שהיא מהנדסת עיר עצמה, בחנו את כל המועמדים ובהחלט הוחלט שאיתן הוא המועמד העדיף.

מר משה לוי: חייב לציין שכל הבחירות שנעשו על עובדים שנתקבלו פה בעירייה בשנים האחרונות הם היו מעולים, לכן הם לא החזיקו מעמד, זו היתה הבעיה. אבל היא מחזיקה מעמד.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו פעם נדבר על זה.

מר משה לוי: זו האמת. כולם היו מעולים.

עו"ד יעלה מקליס: יש פה מערכת, כמו שאמרתי, שהיא רזה יחסית, ולכן היקף האחריות בנושאים שמטופלים על ידי כל אחד מהגורמים הוא מאוד-מאוד רחב.

איציק בלמ"ס: אפשר שאלה בבקשה?

מר ורדי בושרי: בקיצור, תגידי להם.

איציק בלמ"ס: ורדי, אתה מפריע לי.

עו"ד יעלה מקליס: בלמ"ס, בגלל שאנחנו מכבדים אותך, אז תבוא לפה תשאל אותי באוזן.

מר ורדי בושרי: לא, לא, תשאל, תשאל.

איציק בלמ"ס: אני אשאל שאלה קטנה, באמת.

עו"ד יעלה מקליס: בגלל שיש כל כך הרבה קהל.

איציק בלמ"ס: במסגרת העבודה שלו, של מהנדס(לא ברור) שהבאתם אותו הרי להתעסק בטופסי 4 ובאישורים ובחריגות וכל מיני דברים כאלה. האם תהיה לו מעורבות בנושא של המנהלת, בנושא של כל הפרויקטים של הפינוי-בינוי? כן או לא?

עו"ד יעלה מקליס: ברור.

איציק בלמ"ס: אם כן, זאת אומרת שאנחנו מתחילים את הכל מהתחלה?

עו"ד יעלה מקליס: בלמ"ס, עד כאן, באמת. אנחנו לא בוויכוח איתך מותק, לא. אנחנו לא בוויכוח איתך. מי בעד? מועצת העיר מאשרת בזאת החלטת ועדת המכרזים לבחירת עובדים בחירים.

???: כולם פה אחד.

עו"ד יעלה מקליס: לפיה נבחר מר איתן בן צבי למשרת מהנדס העירייה. תנאי העסקת מהנדס העירייה הינם בטווח של 95%-85% משכר בכירים, לרשות מקומית בדרגה 4, בהיקף משרה של 100% בכפוף לאישור משרד הפנים.

מר ורדי בושרי: בסדר.

מר שמואל רוטמן: פה אחד.

הצבעה: פה אחד.

עו"ד יעלה מקליס: פה אחד? יופי.

מר ורדי בושרי: פה אחד. את רואה? כשמדברים בנועם, יש תשובות, יש החלטות.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את החלטת ועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים, לפיה נבחר מר איתן בן צבי למשרת מהנדס העירייה. תנאי העסקת מהנדס העירייה הינם בטווח של 85%-95% משכר בכירים לרשות מקומית בדרגה 4 (לעניין שכר עובדים בכירים) בהיקף העסקה של 100% משרה, בכפוף לאישור משרד הפנים.

סעיף מס' 2 - שונות.

עו"ד יעלה מקליס: אני מודיעה שיש מצב שאני נוסעת לחו"ל.

מר ורדי בושרי: יש מצב או שאת נוסעת?

עו"ד יעלה מקליס: יש מצב, אני עוד לא יודעת סופית.

מר ורדי בושרי: את לא יודעת? לאן את נוסעת, נשמה?

עו"ד יעלה מקליס: אני נוסעת לארצות הברית.

מר ורדי בושרי: מתי?

עו"ד יעלה מקליס: אני עוד לא יודעת סופית.

מר ורדי בושרי: מה זה את לא יודעת סופית?

עו"ד יעלה מקליס: אני לא יודעת סופית. יש מצב שאני נוסעת ביום רביעי בלילה.

מר ורדי בושרי: יום רביעי הזה?

עו"ד יעלה מקליס: כן.

מר ורדי בושרי: ואת עוד לא יודעת?

עו"ד יעלה מקליס: אני לא יודעת סופית.

מר ורדי בושרי: יומיים לפני את לא יודעת?

עו"ד יעלה מקליס: אני לא יודעת סופית.

מר ורדי בושרי: אני מודיע לך שאת נוסעת. אני מודיע לך, את נוסעת, את על המטוס באחת בלילה. איך את לא יודעת?

מר אלי גרינמן: אתה ביררת כבר?

מר ורדי בושרי: את רוצה שאני אראה לך את כרטיסי הטיסה שלך? מה זה את לא יודעת? כמה זמן, שבועיים?

מר אלי גרינמן: לא, 10 ימים.

מר ורדי בושרי: את יודעת מה, גם אני נוסע, נרגעתי, אין ישיבות.

עו"ד יעלה מקליס: מצוין, מתי אתה נוסע?

מר ורדי בושרי: אני נוסע איתך.

עו"ד יעלה מקליס: בבקשה, בוא. איתן.

עו"ד רוני חלמיש: לא, הוא לא חייב להיכנס. בסדר, אין מה להיכנס. אפשר לסגור את הישיבה.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה רוצה לעשות הצגות או אתה רוצה לשמוע את האמת? את ההצגה אני לא אקח לך. אתה יכול לעשות את ההצגה. אם אתה רוצה את האמת, אני מוכנה לספר לך. תודה רבה. איתן, נבחרת פה אחד. בהצלחה גדולה.

הישיבה ננעלה בשעה 19:57.

יעלה מקליס
ראש העיר

שירה דקל כץ
מנכ"ל העירייה